

Expedient núm. 52/2022
Resolució recurs revisió núm. 1/2023

CONSELL VALENCIÀ DE TRANSPARÈNCIA

President: Ricardo García Macho
Vocals: Emilia Bolinches Ribera
Lorenzo Cotino Hueso
Carlos Flores Juberías
Sofía García Solís

València, 13 de gener de 2023

En resposta al recurs de revisió interposat per [REDACTED] mitjançant escrit presentat el dia 18 de novembre de 2022, davant el Consell Valencià de Transparència, contra la resolució núm. 239/2022, de 7 d'octubre, amb la consideració dels antecedents i fonaments jurídics que s'especifiquen a continuació, el Consell Valencià de Transparència adopta la resolució següent:

ANTECEDENTS

Primer. Mitjançant Resolució núm. 236/2022, de 7 d'octubre, el Consell Valencià de Transparència va acordar “Inadmetre la reclamació presentada en data 19 de febrer de 2022 per [REDACTED] davant de la Conselleria de Sanitat Universal i Salut Pública de la Generalitat Valenciana” per considerar-la abusiva, atés que

“El que l'administració reclamada assenyala en l'escrit delegacions davant aquest Consell és [...]

– Que en data 29 d'octubre de 2021 [el reclamant] va presentar un escrit en el qual sol·licitava informació sobre l'aplicació del Reglament UE 2017/625, tot això amb motiu de documentar un treball de recerca que estava realitzant, que en aquest escrit formula 6 preguntes i adjunta una taula Excel.

– Que en data 19 de novembre de 2021, se li remet la contestació, signada per la subdirectora general de Seguretat Alimentària i Laboratoris de Salut Pública, i se li adjunta així mateix la taula Excel.

– Que la notificació d'aquesta, tal com vosté va sol·licitar, se li va remetre telemàticament el dia 22 de novembre i, segons consta en el justificant de recepció d'aquesta notificació, va ser accedida el 24 de novembre de 2021 a les 15.51 hores.

– Que en l'escrit de 19 de febrer, origen d'aquesta contestació, es formulen textualment les mateixes 6 preguntes que ja es van contestar en el seu moment, per la qual cosa considerem que ja té la resposta que li podem oferir des d'aquesta direcció general.

[...] i en efecte, el citat escrit de 19 de novembre de 2021, incorporat a l'expedient del cas, detalla amb minuciositat les dades sol·licitades pel reclamant que obren en poder de l'administració requerida, i al·lega la inexistència dels quals no obren en el seu poder.

És per això que sembla oportú aplicar al cas que ens ocupa el que es disposa en l'article 49 del Decret 105/2017, de 28 de juliol, del Consell, de desenvolupament de la Llei 2/2015, de 2 d'abril, de la Generalitat, en matèria de transparència i de regulació del Consell de Transparència, Accés a la Informació Pública i Bon Govern, que disposa que s'inadmeten les sol·licituds que tinguen un caràcter abusiu no justificat amb la finalitat de transparència de la Llei 2/2015, de 2 d'abril, o siguen manifestament repetitives, i s'entén per repetitiva aquella reclamació presentada.

“Quan siga idèntica o substancialment similar a una altra presentada anteriorment pel mateix sol·licitant i haguera sigut inadmesa o fora objecte de resolució expressa denegant o concedint l'accés, i no haguera transcorregut el termini de dos mesos entre les sol·licituds.”

Apuntat així mateix que no semblava d'aplicació al cas –malgrat pretendre'l així el reclamant– el preceptuat en l'article 50.1 de la mateixa norma, segons el qual

“Si la sol·licitud [d'accés] es refereix a informació que no consta en poder del subjecte al qual es dirigeix, aquest la remetrà en termini de deu dies hàbils al competent, si el coneguera, i informará d'aquesta circumstància a la persona sol·licitant.”

I això perquè de la rotunda negativa continguda en la contestació de l'administració reclamada i –sobretot– de l'extrema especificitat de les preguntes formulades pel reclamant en els incisos quart i cinqué de la seua sol·licitud, en els quals s'inquireix sobre “l'import total de les quotes aplicades pel control oficial en els escorxadors, sales d'especejament i sales de processament de carn de caça, l'any 2019 i l'any 2020, abans d'aplicar les deduccions” i per “l'import total de les deduccions aplicades l'any 2019 i l'any 2020”, es dedueix que ens trobem davant dades que només podrien obrar en poder de l'administració reclamada, i de ningú més; de manera que com aquesta no les posseeix –per no haver-les elaborat– no cal inferir que pogueren estar en poder de cap altra.”

Segon. L'esmentada resolució va ser notificada a les parts, i consta en l'expedient la recepció per part del reclamant amb data 3 de novembre de 2022 i per part de la Conselleria el dia 4 de novembre de 2022.

Tercer. Amb data 18 de novembre de 2022 i núm. de registre GVRTE/2022/3795945 es va interposar per part del reclamant davant aquest Consell recurs extraordinari de revisió contra l'esmentada resolució en considerar per la seua part que es donen “uns suposats errors de fet en dictar-la, resultat dels documents incorporats a l'expedient”, i s'aporten al mateix temps “documents de valor essencial que evidencien l'error de la resolució recorreguda”.

Concretament, el reclamant fonamenta el recurs en les al·legacions que:

“1. En la petició inicial de sol·licitud d'informació pública vaig fer esment a les taxes o gravàmens prevista en l'article 79 Reglament (UE) 2017/625 del Parlament Europeu i del Consell de 15 de març de 2017, relatiu als controls i altres activitats oficials realitzats per a garantir l'aplicació de la legislació sobre aliments i pinsos, i de les normes sobre salut i benestar dels animals, sanitat vegetal i productes fitosanitaris en relació amb les activitats contemplades en l'annex IV, capítol II del citat Reglament.

En la resolució d'aquest Consell que diu:

“es dedueix que ens trobem davant dades que només podrien obrar en poder de l'administració, i de ningú més; de manera que com aquesta no les posseeix –per no haver-les elaborat– no cal inferir que pogueren estar en poder de cap altra.”

En el contingut del paràgraf anterior es constata un error ja que el Reglament (UE) 2017/625, del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de març de 2017, relatiu als controls i altres activitats oficials realitzats per a garantir l'aplicació de la legislació sobre aliments i pinsos, i de les normes sobre salut i benestar dels animals, que és vigent i d'obligat compliment obliga posar a la disposició del públic la informació relacionada amb les taxes de les activitats d'inspecció, en concret a l'article 85: [...]

2. També aporte nova documentació, que apareix en la pàgina web de la Conselleria de Sanitat

https://www.gva.es/es/inicio/procedimientos?id_proc=14544

que indica on s'han de presentar aquestes autoliquidacions que sol·licite: [...]

Entenc que és un error admetre que l'administració reclamada no té la informació per no haver-la elaborat, quan per la pàgina web s'informa que les taxes s'han de pagar a l'administració reclamada.

3. En la pàgina web, adreça URL:

https://www.gva.es/es/inicio/procedimientos?id_proc=14544#p_5

s'indica les direccions on s'han de presentar les sol·licituds de deduccions de la quota i a més són objecte de resolució individualitzada per l'òrgan administratiu a qui vaig sol·licitar la informació: Entenc que és un error admetre que l'administració reclamada no té la informació per no haver-la elaborat, quan per la pàgina web s'informa que l'administració reclamada dictarà una resolució individualitzada a cada sol·licitud de deducció.

4. La resolució que se m'ha facilitat és una fotocòpia que no compleix amb l'aspecte formal que obliga l'article 36 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

"Article 36. Forma.

1. Els actes administratius es produiran per escrit a través de mitjans electrònics, llevat que la seua naturalesa exigisca una altra forma més adequada d'expressió i constància."

Sol·licite que es dicte la resolució per mitjans electrònics".

Quart. Per últim, i després de la instrucció del cas, aquest Consell va procedir a debatre la qüestió plantejada en la reunió del dia de la data, i s'acorden en aquesta els següents

FONAMENTS JURÍDICS

Primer. Conforme al que es disposa en l'article 47.1 de la Llei 1/2022, de 13 d'abril, de la Generalitat, de transparència i bon govern de la Comunitat Valenciana (d'ara endavant Llei 1/2022, valenciana), "el Consell Valencià de Transparència és l'autoritat de garantia en matèria de transparència a la Comunitat Valenciana. Té com a finalitat garantir el dret d'accés a la informació pública i vetlar pel compliment de les obligacions de publicitat activa", i és l'òrgan competent per a "resoldre les reclamacions contra les resolucions en matèria d'accés a la informació pública, amb caràcter previ a la seua impugnació en la jurisdicció contenciosa administrativa", segons recull, entre les seues funcions, l'article 48.1 del mateix text legal.

Segon. L'article 38 de la Llei 1/2022 valenciana estableix que davant les resolucions de les sol·licituds d'accés a la informació podrà interposar-se reclamació potestativa (prèvia a la impugnació davant la jurisdicció contenciosa administrativa) davant el Consell Valencià de Transparència. Aquestes reclamacions es regiran pel que es preveu en aquesta llei, així com pel que es disposa en la Llei 19/2013, de transparència, accés a la informació pública i bon govern. Tindran caràcter substitutiu dels recursos administratius, d'acord amb el que s'estableix en l'article 112.2 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

Tercer. L'article 113 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, estableix que el recurs extraordinari de revisió només procedirà contra els actes fermes en via administrativa quan concórrega alguna de les circumstàncies previstes en l'article 125.1, que són:

- a) Que en dictar-los s'haguera incorregut en error de fet, que resulte dels propis documents incorporats a l'expedient.
- b) Que apareguen documents de valor essencial per a la resolució de l'assumpte que, encara que siguen posteriors, evidencien l'error de la resolució recorreguda.
- c) Que en la resolució hagen influït essencialment documents o testimoniatges declarats falsos per sentència judicial ferma, anterior o posterior a aquella resolució.
- d) Que la resolució s'haguera dictat a conseqüència de prevaricació, suborn, violència, maquinació fraudulenta o una altra conducta punible i s'haja declarat així en virtut de sentència judicial ferma.

Quart. En virtut del que es preveu en l'article 126.2 de Llei 39/2015, d'1 d'octubre, “l'òrgan al qual correspon conèixer del recurs extraordinari de revisió ha de pronunciar-se no només sobre la procedència del recurs, sinó també, si és el cas, sobre el fons de la qüestió resolta per l'acte recorregut”, procedirem, en primer lloc, a pronunciar-nos sobre la procedència o no del recurs extraordinari de revisió, i aquest Consell considera d'especial importància per a aquesta qüestió el recollit en el primer incís de l'article 113 de l'esmentada Llei 39/2015, en considerar que aquest recurs “només procedirà contra els actes fermes en via administrativa”.

Doncs bé, tenint en compte que la resolució que ara s'impugna, de data 7 d'octubre de 2022, va ser notificada al recurrent el dia 3 de novembre de 2022, i que el recurs extraordinari de revisió va ser interposat per aquest últim a penes quinze dies més tard, en la data del 18 de novembre de 2022, podem concloure, compartint el criteri del Consell d'Estat en el seu Dictamen núm. 639/2016, de 23 de març de 2017, evacuat en ocasió d'un recurs extraordinari de revisió tramitat pel Consell de Transparència i Bon Govern i les Resolucions del Consell de Transparència i Bon Govern -R/0733/2021 i R/0909/2021 CTBG estatal-, que l'acte contra el qual es recorre encara no era ferm en via administrativa en el moment d'interposició del recurs, en no haver transcorregut encara els dos mesos legalment previstos per a instar el seu recurs en via contenciosa administrativa. Es deriven d'aquesta falta de fermesa de la resolució la impossibilitat de revisar el seu contingut a través del peculiar mecanisme d'impugnació en què consisteix el recurs extraordinari de revisió i això amb independència que concórrega o no en aquest cas alguna de les causes que legitimen tal revisió. Per tant, entenem que, d'acord amb el que s'estableix en els articles 113 i 125.1 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, de procediment administratiu comú de les administracions públiques, no cap l'admissió d'aquest recurs extraordinari de revisió.

Cinqué. En segon lloc, i quant al fons de la qüestió resolta per l'acte recorregut, convé determinar, per a procedir al seu estudi, les apreciacions en les quals el recurrent fonamenta la seua impugnació, que s'identifiquen bàsicament amb els numerals a) i b) de l'article 125.1 i que venen referides al sostingut en el paràgraf de la resolució d'aquest Consell en el qual s'afirma que: “es dedueix que ens trobem davant dades que només podrien obrar en poder de l'administració, i de ningú més; de manera que com aquesta no les posseeix -per no haver-les elaborat- no cal inferir que pogueren estar en poder de cap altra.”

Sisé. Doncs bé, en relació amb aquest, manifesta el recurrent que s'ha incorregut en un error de fet resultant dels documents incorporats a l'expedient, ja que considera que l'article 85 del Reglament (UE) 2017/625 del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de març de 2017, obliga posar a la disposició del públic la informació relacionada amb les taxes de les activitats d'inspecció. Quant a l'existència d'un error de fet en dictar l'acte, ja en el seu moment el TS va considerar com a tal “aquell que versa sobre un fet, cosa o succés, això és, sobre una realitat independent de tota opinió, criteri particular o qualificació i està exclòs del seu àmbit tot allò que es referisca a qüestions jurídiques, apreciació de la transcendència o abast dels fets indubtables”. S'entén, per tant, que és aquell que apareix fonamentat en dades fàctiques, amb total independència d'interpretació o valoració d'aquests, ja que, en cas contrari, aquesta causa perdria la seua naturalesa i quedaria corromput l'objecte del recurs.

Vist això, no aprecia aquest Consell l'existència de cap error en l'esmentat paràgraf, el qual, situat en el propi context de la resolució, venia referit a la no aplicabilitat al cas –malgrat pretendre'l així el reclamant– del preceptuat en l'article 50.1 del Decret 105/2017, de 28 de juliol, del Consell, de desenvolupament de la Llei 2/2015, de 2 d'abril, de la Generalitat, en matèria de transparència i de regulació del Consell de Transparència, Accés a la Informació Pública i Bon Govern, en relació amb els incisos quart i cinqué de la seua sol·licitud, en els quals s'inquireix sobre “l'import total de les quotes aplicades pel control oficial en els escorxadors, sales d'especejament i sales de processament de carn de caça, l'any 2019 i l'any 2020, abans d'aplicar les deduccions” i per

“l'import total de les deduccions aplicades l'any 2019 i l'any 2020”.

Seté. D'altra banda, manifesta el recurrent en el seu escrit que s'aporten “documents de valor essencial que evidencien l'error de la resolució recorreguda”, acompanyant “nova documentació, que apareix en la pàgina web de la Conselleria de Sanitat” en dues adreces (URL) en les quals s'informa d'on s'han de presentar les autoliquidacions que sol·licita i les sol·licituds de deduccions de la quota, considerant així que és un error admetre que l'administració reclamada no té la informació per no haver-la elaborat, quan en la seua pàgina web s'informa no només que les taxes s'han de pagar a l'administració reclamada, sinó que aquesta última dictarà una resolució individualitzada a cada sol·licitud de deducció.

Evidentment no és a aquesta classe de documentació a la qual es refereix l'article 125.1 b) quan parla que “apareguen documents de valor essencial per a la resolució de l'assumpte que, encara que siguin posteriors, evidencien l'error de la resolució recorreguda”, per a poder apreciar el recurs extraordinari de revisió, sinó a documents que hagen de tindre una importància transcendental per a la resolució impugnada, és a dir, que d'haver sigut coneguts per l'òrgan administratiu al moment de resoldre, l'acte administratiu haguera sigut diferent.

Entén aquest Consell que el fet que en la pàgina web de la Conselleria es reculla la informació que el reclamant esmenta en el seu recurs pot, certament, portar a entendre que la citada administració hauria de comptar amb la documentació en disputa, però d'això no es dedueix que efectivament la posseísca, que és del que ací es tracta, i el que podria sustentar una resolució estimatòria de la seua reclamació inicial. En altres paraules: que la llei obligue a disposar d'una informació no implica que aquesta existisca en veritat; de manera que, sent l'existència d'aquesta requisit obvi per a la seua accessibilitat, la seua inexistència podria generar responsabilitats legals o d'un altre tipus, però no emparar un dret d'accés.

Huité. Finalment, finalitza el seu escrit el recurrent manifestant que la resolució que se li ha facilitat és una fotocòpia que no compleix amb l'aspecte formal que obliga l'article 36 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, i sol·licita es dicte la resolució per mitjans electrònics; qüestió formal sobre la qual aquest Consell no es pronunciarà per no estar relacionada amb els pronunciaments en els quals ha de centrar-se aquest òrgan de garantia en resoldre aquest recurs extraordinari de revisió, conforme al preceptuat en l'article 126.2 de Llei 39/2015, d'1 d'octubre.

Nové. Conforme al que es preveu en l'apartat 1 de l'article 126 de l'esmentada Llei 39/2015, “l'òrgan competent per a la resolució del recurs podrà acordar motivadament la inadmissió a tràmit, sense necessitat de recaptar dictamen del Consell d'Estat o òrgan consultiu de la Comunitat Autònoma, quan aquest no es funde en alguna de les causes previstes en l'apartat 1 de l'article anterior o en el cas que s'hagueren desestimat quant al fons altres recursos substancialment iguals”, i a la vista de l'anteriorment exposat, aquest Consell considera que el procedent, en aquest cas, és inadmetre a tràmit el recurs extraordinari de revisió interposat pel reclamant contra la resolució núm. 239/2022, de 7 d'octubre, per haver recaigut sobre una resolució que encara no era ferma en via administrativa en el moment d'interposició del recurs, confirmant la citada resolució en tots els seus extrems.

RESOLUCIÓ

En atenció als antecedents i fonaments jurídics descrits, el Consell Valencià de Transparència, acorda

Inadmetre el recurs extraordinari de revisió interposat per [REDACTED] en data 18 de novembre de 2022, contra la resolució núm. 239/2022, de 7 d'octubre.

Contra aquesta Resolució, que posa fi a la via administrativa, es podrà interposar recurs

contenciós administratiu davant la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana, en el termini de dos mesos comptats des de l'endemà de la seua notificació, de conformitat amb el que s'estableix en els articles 10 i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

**EL PRESIDENT DEL
CONSELL VALENCIÀ DE TRANSPARÈNCIA**

Ricardo García Macho